

מ"ת 17/49676 - מדינת ישראל נגד אחсанן כוז

בית המשפט המחויז בירושלים

מ"ת 17-08-49676 מדינת ישראל נ' כוז(עוצר)
תיק חיצוני: 357534/17

בפני כבוד השופט אברהם רובין
המבקש מדינת ישראל
נגד אחсанן כוז (עוצר)
המשיב

החלטה

- .**1.** לפניה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
- .**2.** נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של חבלה בכונה מחמורה והחזקת סכין שלא כדין. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 11/8/17 נהג המתalon ברכבו ועצר ברמזור. המתalon הבחן במשיב שישב ברכב אחר, והתפתח ביניהם דין ודברים קצר אשר בסיוםו התחלף הרמזור לירוק והצדדים נפנו לדרךם. מאוחר יותר באותו היום נסע המתalon במוניות בה נהג חברו בשם היטם, ושוב הבחן במשיב כשהוא נוהג במוניותו ועומד ברמזור. המתalon ירד מהמונית ושוב התפתח דין ודברים בין המשיב שנותר לשכת ברכבו. בשלב מסוים התחלף האור ברמזור לירוק, המשיב התקדם עם רכבו למרחק של שני מטרים, הוציא את ראשו מהרכב וירק על המתalon. בתגובהה התקרב המתalon למשיב ונתן לו אגרוף בפנוי. או אז, בעוד המשיב ישב ברכבו הוא שלף סכין בעלת להב באורך של 10 ס"מ ונקב בראשו את המתalon בבית השחיה. כתוצאה מהבדיקה נגרם למתalon חתק עמוק של 10 ס"מ ונקב בראיה השמאלית.
- .**3.** ב"כ המשיב טוען כי לא מתקיימות ראיות לכואורה. ב"כ המשיב מוסיף וטען כי המשיב מופלה לרעה בהשוואה למתalon, בכך שהוא המשיב הוגש כתוב אישום והוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים, ואילו נגד המתalon שתהקף אותו לא הוגש כתוב אישום. ב"כ המשיב טוען כי חזקת המסוכנות הסטוטורית המתקיימת בעניינינו נסתרת לנוכח נסיבות האירוע שהחלה בכך שהמתalon תקף את המשיב והוא התגונן, לנוכח עברו הנקי של המשיב, ולנוכח העובדה שמדובר בדקירה אחת בבית השחיה. ולבסוף, טוען ב"כ המשיב כי גם אם קיימות ראיות לכואורה ועילת מעצר הרי שיש להורות על שחרורו של המשיב בתנאים. ב"כ המשיב הדגיש בטיעונו כי הוא מתנגד לכך שתנאי השחרור יכולו מעצר בית.

4. ראיות לכואורה

האירוע המדובר תועד בסרטון שהוגש לעיוני. בסרטון ניתן לראות את מכוניותו של המשיב עצרת ברמזור כשלפניה מכונית אחת. העובדה שמדובר במכוניתו של המשיב והוא נהג בה נלמדת מעודתו שלו (עדות המשיב מיום 19/8/17

עמוד 1

ש' 69-71). ניתן לראות בסרטון את תחילת חילופי הדברים בין הצדדים ולאחר מכן את התקדמות מכוניתו של המשיב כשי מטרים קדימה, כמתואר בכתב האישום. לאחר מכן ניתן לראות כי המכונית שעמדה לפני מכוניתו של המשיב הchallenge בנסיבות, בעוד המשיב נשאר במקומו ולא חוצה את הcourt. רק לאחר מכן מתחלח חלקו השני של הנאשם שבסופו ניתן לראות כיצד המתלוון חובט במשיב. לא ניתן לראות בסרטון אם המשיב דורך את המתלוון, אך ניתן להבחין בכך שזמן קצר יותר לאחר החבטה נפגע המתלוון מפעולה כלשהי של המשיב, ובאופן שיכול ללמד על כך הצדדים מנטקים מגע זה מזה, כאשר המתלוון בורח לעבר המנוית כשהוא אוחז בבית לחם, באופן שיכל לסייע לו ברכבתה, והמשיב בורח בנסיבות. כאמור, המתלוון טוען כי המשיב דבר אותו. המשיב אכן מכחיש את הדקירה וטעון שיתicken כי המתלוון קיבל מכה מדלת מכוניתו (עדות המשיב מיום 19/8/17 בשעה 12:09 ש' 77-78), ברם אין זה המקומ להכריע בשלב זה בין הטענות השונות. טענותו של המתלוון לפיה הוא נזכר נתמכת בעדותו של הרופא שטיפול בו בבית החולים, אשר העיד כי הפגיעה ממנו סבל המתלוון נראה מתחת עמוק שנגרם כתוצאה מבדיקה סכינית. הרופא גם אישר בעדותו כי החתך היה בעומק של 10 ס"מ לפחות וכי נגרם נקב בריאה. להשלמת התמונה נציג, כי בחומר החקירה מציה גם עדות של היותם - נהג המונית שהסיע את המתלוון - בה נרשם מפני היותם כי הוא אכן לא ראה את הדקירה, אך מיד לאחר שהצדדים נתקו מגע בסוף האירוע נס המתלוון לעבר המנוית ואמר לו כי המשיב דבר אותו (עדות היותם מיום 20/8/17 בשעה 10:48 ש' 86).

הריאות האמורות - הסרטון, עדויות המתלוון והיותם, ועדות הרופא - די בהן כדי להוות ראיותلقואורה להוכחת העבירות המזוההות למשיב. אך למשיב גרסה שונה לאירועים, ברם מוביל להקדמים את המאוור אצין כי גרסתו לא תואמת לכואורה, את תיעוד האירוע הסרטון, ומכל מקום אין זה השלב המתאים להכריע בין גרסאות הצדדים.

ב"כ המשיב טוען להגנה עצמית, ברם גם בטענה זו אין מקום להכריע בשלב זה. עם זאת עיר, כי לכואורה הטענה אינה פשוטה כלל ועיקר, באשר ניתן לראות בסרטון כי בעת שהמתלוון היכה את המשיב כבר לא עמדה מכונית לפני מכוניתו של המשיב, אך שהוא היה יכול להמשיך בנסיבות ולנתק מגע מהמתלוון, בדיק כפי שעשו שניות מעטות לאחר מכן.

ב"כ המשיב טוען כי אין ראיותلقואורה להוכחת כוונת הפגיעה הנדרשת לצורך הרשעה בעירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בטענה זו אין ממש שכן עצמת הדקירה ומיקום הדקירה בבית החזה די בהם כדי לבסס ראייה לכואורה لكن שהמשיב התכוון לגורם למאתלוון חבלה חמורה (ראו - ע"פ 3727/93 **עוואמי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (17.5.94)). ודוק, באשר לחומרת החבלה נפנה שוב לעדותו של הרופא שטיפול במתלוון.

אשר על כן אני קובע כי מתקיימות ראיותلقואורה בעניינו של המשיב.

5. עלילת מעצר

על פי הריאות לכואורה המשיב דורך את המתלוון בסכין ומכאן שמתיקיימת בעניינו חזקת מסוכנות כקבע בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996. איני מקבל את טענת ב"כ המשיב לפיה חזקת המסוכנות נסתרת לנוכח עברו הנקי יחסית של המשיב אשר כולל הרשעה אחת בעירה של הפרעה לשוטר, ולנוח נסיבות האירוע. אך, המשיב הותקף בתחילת על ידי המתלוון ברם במקום לנתק עמו מגע החלטת המשיב, לכואורה, לדקור אותו בסכין דקירה עמוקה בבית החזה. מעשה זה מלמד על זלזול בח' אדם ומכאן המסוכנות הגלומה במשיב, למرات עברו הלא מכבד ולמרות נסיבות המקירה. עם זאת, יש ממש בטענה כי עברו הנקי של המשיב

והעובדה שהוא לא יוזם את האירוע אלא ذكر, לכארה, את המתلون רק לאחר שההתקף אותו, מלמדים על כך שהמסוכנות הגלומה במשיב איננה מאוד קיצונית.

6. טענת האפלה

בטענת האפלה אין ממש, שכן ב"כ המבוקשת הבירה כי טרם התקבלה החלטה סופית אם להגיש כתוב אישום נגד המתلون. כמו כן, הטיפול המזרז בהגשת כתוב האישום נגד המשיב דווקא מוצדק לנוכח העובדה כי על פי הראיות שנאספו עד כה בתיק החקירה ניתן, לכארה, ליחס לממתلون עבירה של תקיפה סתם, בעוד שכנגד המשיב יש ראיות לכארה לכך שתתקף בסיכון בכונה מוחמירה.

7. חלופת מעצר

הכלל הוא שביעידר נסיבות מיוחדות דינו של העושה שימוש בסיכון כדי לפגוע באחר הוא מעצר עד לתום ההליכים (ראו- בש"פ 876/08 **אבי הדואן נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (5.2.08)). כאמור, במקרה שלפנוי מתקיימות נסיבות מיוחדות המלמדות על כך שהגם שгалומה במשיב מסוכנות שאין לזלו בה כלל, הרי שהמסוכנות איננה מאוד קיצונית עד כדי כך שנייתן לשולול על הסף את האפשרות לשחרור לחילופה. כאמור לעיל, המתلون הוא שיזם את האירוע. המשיב דкар, לכארה, את המתلون פעם אחת, בהחלטה רגעית שקיבל המשיב בתגובה לכך שהמתلون תקף אותן. וכך יש להוסיף כי עברו של המשיב איננו מכבד, וכי הוגשו ראיות על כך שמדובר באדם המתפרנס למחיהו בעבודה במסעדת, ומנהל בדרך כלל אורח חיים נורטיבי. על כן יש מקום לשקל את האפשרות לשחרר את המשיב לחילופה למרות המעשה החמור שעשה לכארה. ב"כ המשיב הציע לשחרר את המשיב ללא מגבלות של כמעט הרחקתו מהמתلون. בכך לא אוכל להסכים, כיוון שלטעמי תנאי זהה איננו מספיק לנוכח מסוכנותו של המשיב. אני סבור כי ניתן לשקל את שחררו של המשיב רק אם יוכל להציג חילופה הכוללת מעצר בית עם מפקחים הולמים ואיכותיים, כאשר גם חילופה זו תצטרך להיבחן על ידי שירות המבחן. נכוון לכתיבת שורות אלה חילופה כזו לא הוצאה ולכן אין מנוס ממעצרו של המשיב.

8. סוף דבר

אשר על כן, בהעדר הצעה לחילופה הכוללת מעצר בית אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. עם זאת, אם יוכל המשיב להציג חילופה כאמור אזי אורה לשירות המבחן לבדוק אותה, תוך שМОבהר למשיב כי בית המשפט איננו כبول להמלצת שירות המבחן, והוא רשאי להוותר את המשיב במעצר אף אם המלצה שירות המבחן תהיה חיובית.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ז, 27 אוגוסט 2017, בנסיבות
הצדדים.